

بسته آموزشی شماره (۶)
شیفت در گردش بودن یا نبودن

نسخه ۰۱

زمستان ۱۳۹۵

دبیرخانه شورای برنامه‌ریزی و نظارت بر توزیع درآمدهای اختصاصی

دفتر ارزیابی فناوری، تدوین استاندارد و تعرفه سلامت

اداره سیاستگذاری تعرفه و نظام پرداخت

بخش‌های بیمارستان برحسب ساعات فعالیت به چهار دسته تقسیم می‌شوند:

۱. بخش‌هایی که به صورت شبانه‌روزی و در تمام ایام هفته فعال هستند.
 ۲. بخش‌هایی که به طور معمول در دو نوبت کاری صبح و عصر فعالیت دارند و در نوبت کاری شب و ایام تعطیل به طور معمول فعالیت خاصی ندارند و یا فعالیت آنان در قالب آنکالی تعریف شده است. به عنوان مثال داروخانه‌ای که در کلیه ایام هفته صرفاً در نوبت کاری صبح و عصر فعال می‌باشد و در ایام شب و روزهای تعطیل غیرفعال می‌باشد از این مصادیق محسوب می‌شود.
 ۳. بخش‌هایی که به طور معمول در یک نوبت کاری (اغلب در ساعات اداری) فعال هستند و در خارج از یک نوبت کاری (اغلب در ساعات غیر اداری) به صورت آنکالی تعریف می‌شوند. به عنوان مثال واحد فناوری اطلاعات که در کلیه ایام هفته به طور معمول در نوبت کاری صبح فعال می‌باشد و در نوبت کاری عصر و ایام شب و روزهای تعطیل به صورت آنکالی فعال می‌باشد، از این مصادیق محسوب می‌شود.
 ۴. بخش‌هایی که صرفاً در یک نوبت کاری و به طور معمول در ساعات اداری فعالیت دارند.
- دسته اول، به عنوان بخش‌های شیفت در گردش شناخته می‌شوند و دسته چهارم به عنوان بخش‌های غیر شیفت در گردش محسوب می‌شوند.
- در این میان بیمارستان‌ها دارای بخش‌های با فعالیت بینابینی نیز هستند (دسته دوم و سوم) که این بخش‌ها از منظر ضوابط، اغلب در دسته غیر شیفت در گردش قرار می‌گیرند و ضروری است بیمارستان‌ها حسب شرایط و میزان نیاز و در نهایت تاثیر عملکرد بخش/واحد بر عملکرد نهایی بیمارستان، نسبت به تعیین وضعیت شیفت در گردش بودن یا نبودن آن اقدام نمایند.

تعیین شیفت در گردش بودن یا نبودن بخش‌های بیمارستان از دو بعد اهمیت دارد:

۱. بیمارستان‌ها باید به گونه‌ای برنامه‌ریزی نمایند که انگیزه لازم برای کارکنان شاغل در بخش‌های شیفت در گردش جهت تکمیل نوبت‌های کاری عصر، شب و ایام تعطیل فراهم گردد.
۲. بیمارستان‌ها باید به گونه‌ای برنامه‌ریزی نمایند که انگیزه برای اتمام کار در ساعات موظفی برای بخش‌های غیر شیفت در گردش فراهم گردد و کارکنان این بخش‌ها تمایلی برای ادامه کار در ساعات غیر موظف نداشته باشند.

نحوه محاسبه

شیفت در گردش بودن یا نبودن بخش‌ها و واحدهای بیمارستان از دو جهت بر محاسبات پرداخت عملکردی تاثیرگذار است:

۱. مناسبه سقف ساعت غیرموظف برای کارکنان شاغل در بخش/واحد

کارگروه دانشگاه می‌تواند به تفکیک بخش‌های شیفت در گردش و غیرشیفت در گردش، سقف ساعت غیرموظف تعیین نماید. تعیین این سقف به این معنی است که کارکنان شاغل در این بخش‌ها در صورتی که بیش از سقف مربوطه در بیمارستان حضور داشته باشند، مابه‌التفاوت بیش از سقف تعیین شده در محاسبات پرداخت عملکردی منظور نمی‌گردد.

۲. مناسبه ضریب حضور غیرموظف

کارگروه دانشگاه می‌تواند به تفکیک بخش‌های شیفت در گردش و غیرشیفت در گردش، ضریب حضور غیرموظف تعیین نماید. این ضریب برای بخش‌های شیفت در گردش و غیرشیفت در گردش حسب نیاز هر بیمارستان تعیین می‌شود.

این ضریب بین ۲ تا ۴ می‌باشد که بهتر است برای بخش‌های غیرشیفت در گردش حداقل ضریب (ضریب ۲) و برای بخش‌های شیفت در گردش از ضرایب بالاتر استفاده گردد.

نحوه اجرا

برای تعیین شیفت در گردش بودن یا نبودن بخش‌های بیمارستان ابتدا فهرستی از بخش‌های بیمارستان تهیه نمایید. سپس آنها را بر حسب ساعات فعالیت به چهار دسته (طبق مطالب فوق) تقسیم کنید. بخش‌های دسته اول را در گروه شیفت در گردش و دسته چهارم را در گروه غیرشیفت در گردش قرار دهید.

برای دسته دوم و سوم حسب نیاز بیمارستان آنها را در دسته شیفت در گردش یا غیرشیفت در گردش قرار دهید. برای این موضوع ضروری است نحوه فعالیت بخش، نیاز بیمارستان در تکمیل نمودن ساعات فعالیت بخش در نوبت کاری عصر و شب و ایام تعطیل و در نهایت تاثیر عملکرد بخش/واحد بر عملکرد نهایی بیمارستان در نظر گرفته شود.

پس از تعیین نوع بخش‌ها و واحدهای بیمارستان از منظر شیفت در گردش بودن یا نبودن، صورتجلسه مربوطه به تایید هیات اجرایی بیمارستان رسیده و در سامانه قاصدک درج می‌گردد.

برای این منظور در کارتابل رئیس بیمارستان در زبانه تایید مقادیر، قسمت تنظیمات، آیتم تعیین شیفت در گردش بودن یا نبودن بخش وارد شوید. در صورتی که عدد (۰) در باکس مربوطه درج گردد، به معنای غیرشیفت در گردش بودن بخش/واحد می‌باشد و در صورتی که عدد (۱) در باکس مربوطه درج گردد، به معنای شیفت در گردش بودن بخش/واحد مربوطه می‌باشد. دقت نمایید باکس مربوطه به هیچ عنوان خالی نباشد.